

3. Jun. 1972

FAKTA

Dato:
3. Jun. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 8 s. 28-33

TRANSSKRIFTION

3-6-72

“R+B” tiltrækker mig og frastøder mig i et ustandseligt vekselspil. Det problematiske ved “R+B” i min nuværende situation er givet den kendsgerning at dets bestandele er: Firkantet flade, maling – farve og geometrisk struktur – form, kort sagt alle de karakteristika der tilsammen danner et maleri.

Farven er det dominerende element og som jeg tidligere detaljeret har beskrevet det er farven – selve fænomenet paa samme tid som det er noget konkret ogsaa noget vigende – uhaandgribeligt abstrakt. Farven tilhører med hud og haar malerkunstens konvention og kan kun meget vanskeligt løsrive sig fra denne kulturelle byrde. Det samme gælder strukturen – den geometriske form der ihvertfald gennem modernismen er blevet bebyrdet med en ganske bestemt stil – den abstrakte. Hvor højt man end ønsker at kunne frigøre “R+B” fra disse indbyggede overflødigheder – lader det sig ikke gøre – det er umuligt at opfatte saavel dets enkelte bestandele som den samlede sum – uskyldigt – om man så kan sige.

Det hele er paa forhaand belastet. Hvor væsentlig er denne belastning? Hvor stor en rolle spiller den for ideen som danner grundlaget for “R+B”? Fra begyndelsen har jeg ønsket at bruge farven ikke som farve (i malerisk betydning) men som neutral materie – objekt – og formen – strukturen ikke som indholdstegn – kompositionselement, men som en rent teknisk begrænsning af farvearealerne – jeg ønskede at opløse og gaa imod malerkunsten med og via den egen teknik. Det er et farligt forehavende og bliver meget hurtigt en fælde, man kan ikke bruge noget som man samtidig fornægter – eller tror vil opføre sig neutralt naar det i sig selv – alene ved sin tilstedeværelse gennem sin konventionelle belastning nægter at være neutral.

En sidste udvej er selvfølgelig at man ikke gør forgæves forsøg paa at fornægte eller camouflerer at det drejer sig om et maleri – men et maleri der er ført ned til den størst mulige neutralitet og som derfor ikke beskæftiger sig med maleriske problemer eller fænomener, men er sig bevidst at de højst sandsynligt opstaar hos beskueren – saaledes at neutraliteten her kun er betinget – egentlig rent teoretisk.

Denne vilde neutralitet er ogsaa set fra en anden synsvinkel illusorisk. Nemlig denne da der kun findes (ses) de to farver Rød + Blaa de to kvadrater indenfor et fladt firkantet areal vil det være et urimeligt haab at beskueren stillet overfor disse meget begrænsede perceptible valgmuligheder ikke vil gribe til den mest nærliggende konklusion nemlig den malerisk - formalistisk - æstetiske. Det vil sandsynligvis være den fortolkningsmetode han straks sætter igang.

Ved selve de bestandele – farver – maling – flade – form – objektet bestaar af har man fra første færd begrænset operationsfeltet.

For at sige det tydeligere: jeg tror og mener ikke farve – form – struktur – flade – har, hverken nogen særlig betydning eller særlig værdi fremfor alle andre objekter og fænomener i verden, men at de via tradition konvention er semantisk belastede opfattes som et sprog – som tegn og ikke som det de er materiale – objekt – fænomen – og denne semantisk tradition kan de ikke frigøres fra. Hvor meget jeg end anstrænger mig for i “R+B” at understrege denne fysiske materielle – objekt karakter vil det ikke lykkes mig at befri produktets forskellige bestandele for en semantisk fortolkningsmulighed. Og da jeg er fast overbevist om at kunsten ikke er baseret paa en semantisk tankestruktur (linie – form – farve – o.s.v) men paa tanken og imaginationen (fantasien – forestillingsevnen) alene kan jeg ikke for at (be)vise det benytte midler der i sig har en iboende semantisk tradition. Jeg tror ikke paa kunsten som et form (eller materiale) sprog og kan derfor ikke baserer mine produkter paa elementer der har den mindste tilknytning til en sproglig opfattelse.

Jeg har overhovedet ingen ambitioner i retning af at ville forny kunsten eller skabe en helt ny aldrig før set kunst – jeg tror helt enkelt at de sidste hundrede aars kunstopfattelse har været forkert og har bragt os ud i det dilemma vi i dag sidder i. Jeg forsøger at tænke i andre baner, forsøger at tænke paa de tider og de kulturer der i rigt maal producerede kunst – men ikke kendte ordet eller begrebet – saadan som vi opererer med det i dag. Dengang "kunsten" virkelig var i og en del af livet. Derfor er min frastødning fra “R+B” fuld berettiget, og min daarlige samvittighed ved at producerer den ligeledes, den er helt igennem en intellektuel spekulation alene foretaget i forhold den forestillingsverden der opereres med i kunstlivet og dets inderkredse, og ikke den kunstneriske problematik set i forhold til en totalitet. Kunst kommer af kunst – kan kun komme af kunst hævdes det – men er det nu rigtigt? Kunst kan meget vel tænkes at komme fra et behov der er opstaaet af rent tilværelsesmæssige vilkaar (religiøse – magiske – rituelle – objekter – brugsgenstande – selvom jeg bruger dette sidste begreb med største forbehold da det er blevet fuldstændig forplumret af begreberne kunstindustri og design) – det er alene i vores intellektuelle vestlige kultur at det maaske kan gælde at kunst kommer af kunst.

3-6-72

"R+B" til trætte mig og
præstede mig i et uskendeligt
vekselspil.
Det problematiske ved "R+B"; min
nuværende situation er givet den kends-
gerning at det bestående er: en
Firkanted flade, malings - farve og
geometrisk struktur - form, hvor sagt
alle de karakteristika der til sammen
danner et maleri.
Farven er det dominerende element
og som det tidligere detaljeret har beskrevet
det er farven - selv for nomenne paa
samme tid som det er noget konkret
og som noget ligende - uhaandgribeligt
abstrakt. Farven til høre med hend og
hvor malerkunstens konvention og
kun kun noget vanskeligt besvare
sig fra den ~~teoretiske~~ kulturelle
byrde. Det som me gælder strukturan-
den geometriske form der i hverfald
opruddet med en ganske bestemt
-byrde den abstrakte.
Hvor høj man end ønsker at
kunne frigøre "R+B" fra disse
indbyggede overflødige heder - lad
der sig ikke gøre - det er umuligt
at oprette som vel det enkelte be-

- Skandale som den som ledt sum
- uskyldigt - om man ser kan sig.
Der hele er pou forhold belastet.
Hvor væsentlig er den ne belastning idem
Hvor stor er rolle spiller den "R+B"?
som den ne grund laget for "R+B"?
Fra begyndelsen har ps ønsket at
bringe frem i ikke som neutral
- ikke betydning) men som neutral
materie - abjekt - og formen - strukturer
ikke som indholdets tegn - kompositi-
- ons element, men som en rent teknisk
begrænsning af fremværelse - ps
den skede af oplyse g i a dens egen
malerkunst med g i a for havende
teknisk. Det er et forløb an ledte, men
g bliver meget hurtigt an ledte, men
kan ikke bringe noget som mon
samtidig fornagte - eller der vil op-
- føre sig nye halt. men det i sig
selv - ~~at~~ alone ved sin tilstedeværelse
gennem sin konventionelle belastning
måske at fore neutral.
En sidste udvej er selv fuldstændig at
man ikke gør for sig selv og pou
at fornagte eller camoufler at det
drager sig om et maleri - men et
maleri der er fort ved til den
størst mentale neutralitet g som der-
- for ikke beskæftiger sig med maleriske
problemer eller problemer, men er sig

bevidst at de højre sand synligt op-
-skær hos beskueren - somledes at nær-
-brutiteten her kun er beklaget - egent-
-lig rent teoretisk.
Danne vilde neutralitet er også sel-
fra en anden synsvinkel illusionisk.
Nemlig den ne da der kun findes
(SES) de for hver 2 d + Blau
de for kvadrater inden for et fladt
firkanter om areal vil det være
et urimeligt højt at beskueren
stillet over disse meser begrænset
perceptible valg nemlig ved ikke vil
opdele det den mest malerisk kon-
-kension nemlig den malerisk-
formalistisk-æstetiske. Det vil sand-
-synligt være den selv i sig selv.
-høje kun straks selv i sig selv.
ved selv de bestanddele i sig selv.
-ting - flade - form - objektet bestar
af grænser operations feltet.
For at sige det tydelige: is for og
menner ikke hver form-struktur-
-flade - her, hverken nogen selv be-
-tydning eller selv værdi frem for
alle andre objekter og fenomener i
verden, men at de i a tradition
konvention er sammenhængt bestemt
opfuldes som et spray - som tegn
og ikke som det er materiale

- objekt - fenomen - og denne semantiske
tradition kan de ikke frigøres fra.
+ hvor meget jeg end ansprønger mig
for i "R+B" at understøtte denne
fysiske materielle - objekt karakter vil
det ikke lykkes mig at befri pro-
-duktets forskellige betydning for en
semantisk fortællingsmæssighed.
Og da jeg er fast overbeviset om
at kunsten ikke er baseret på
en semantisk funktion (limit-
form - fure - o. s. v.) men på funktion og
imaginationen (fantasi - forestillings-
-evnen) alene kan jeg ikke for at
(be)vide det benytte midler der
i sig selv har en ikke på kunsten
tradition. Jeg tror ikke på kunsten
som et form (eller materiale) sprog
og kan derfor ikke bære mine
problemer på elementer der har
den mindste ikke tilknytning til en
sprog og følelse.
Jeg har over hovedet ingen ambitioner
i retning af at ville form kunsten
- stå eller skabe en helt ny alder
for sel kunst - jeg tror helt enkelt
at de sidste hundrede års kunsthori-
-følelse har været forkert og har
bragt os ud i det dilemma vi

i dag sidder i. Jg forsøger at tænke
i andre brøge, forsøger at tænke
pou de hider, og de kultur der
~~til~~ i rigt maad prøver sig de
Kunst - men ikke kunde ordet
eller begrebet - saa dan som i operen
med det i dag. Den gang i kunst
i rkelig var i og en del af livet.
Derfor er min frustering, ja
"R+B" fuld berettiget, og min "E door-
-tig som i tid) bud ved at producer
den sig ledes den er helt i egen
en i rkelig, spekulativt alene
foretager i for hold den frembring-
-værelsen der operes med i kunst-
-livet og dets i rkelig, og ikke
den kunstneriske problematik sel
i forhold til en publikum.
Kunst kommer af kunst - kan kun
komme af kunst høres det -
men er det nu rigtig? Kunst
kan meget vel tænkes at komme
fra et behov der er opstod af
rent til vælles messige vil over
(vælgende - magiske - rituelle - objekter
- bringe opstande - selv om i brug
dette sidste begreb med stærke for-
-behold da det er blevet fuldstændig
forplumret af begreberne begreberne

Kunstindustri & design) - det er, alene i
vores intellektuelle ~~og~~ vestlige kultur at
der måske kan gælde at kunst
kommer af kunst.

4-7-72

" For us to see "art" as a con-
-fined pictorial world is a very
learned logic.

" We are so strongly committed
to this logic (learned) that we
call pictorial art real - and be-
-lieve in photographs, when in fact
they are the clearest form of
abstraction. The world we have
~~built~~ built is based on this
abstraction - for good or for bad.

" — you were not aware of it
(the painting) ~~on~~ this first as
an idea but only aware of
it on this tactile level."